

άντικρύζει.

Βλέπουμε πώς ή υπερέτρια τοῦ σπιτιοῦ, ή Φωτεινή, παθαίνει τὸ ἴδιο τὸ πάθημα τῆς Ἀνθής ἀπὸ τὸν ἀγαπητικό της, τὸν «ξάδερφό της» διπας τονὲ λέει. Τὸ υποδέχεται δμως μὲ γαλήνη καὶ ἀταραξία. Βέβηκα ἔνα μίσος καὶ μὰ ἐκδίκηση τῆς φουσκώνουν τὴν καρδιά. Μὰ τὸ μίσος περιορίζεται σὲ λόγια, κ' ἡ ἐκδίκηση ἀφίνεται στὸ μοιραῖο. Γ' αὐτὴν δλα τὰ πάντα στηρίζουνται στὰ γερά της ἀργατικά χέρια.

— "Ἄς είναι καλὰ ἑτοῦτα, δπως λέει.

Καὶ βαδίζει τὸ δρόμο της πρὸς τὴν ζωή, χωρὶς ἄλλη ἐναντίωση.

"Ισως θὰ είχε νὰ παρατηρήσῃ κανεὶς, πώς τὸ «Ἀσπρὸ καὶ Μαύρῳ» ἀπὸ τὴ σκηνική μεριά, δὲν εἰτανε τέσσα δυνατὰ ζουγραφισμένο, δσο ἀπὸ τὴν ψυχὴ καὶ τὴ φωτιὰ τὴν ἐσωτερική του. Μέσα σὲ διάλογο τόσο ζωντανό, φωτεινό, στρωτό, λαμπικαρισμένο στὰ καθέκαστα, θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ διακρίνῃ στὸ σύνολο μιὰ κάποια ἀλυγισιὰ γιὰ τὴν οδισσαστικὴ σύνδεση τοῦ ἔργου. Τοῦτο υποθέτω δὲν είναι ἐλάττωμα τοῦ συγραφέα. Είναι γενικὸ υστέρημα τῆς, νέας ἐλληνικῆς τέχνης νὰ ζουγραφίζῃ τὴν ζωή μας ἀλύγιστη ἀπὸ τὸν ἀέρα κάποιου βιθύτερου πολιτισμοῦ, στερημένη ἀπὸ τὴν κόμψητα μιᾶς κάποιας παραδομένης χάρης.

Κι δμως τὸ δράμα τοῦ κ. Μελᾶ, πρέπει νὰ χαιρετιστῇ μὲ ἔχειχωριστὴ ἔγχαρδότητα. Ἡ δραματικὴ μας τέχνη δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ βρῇ τὸ δρόμο της μιὰ μέρα. Βέβαια υπάρχουν πρόδρομοι, ποὺ δευτερόφανε γιὰ τοῦτο, ποὺ περαγνωριστήκανε, ποὺ σταθήκανε χῶμα γιὰ νὰ περάσουν ἀπὸ πάνου τους, οἱ σημερνοὶ ἔξιοι. Δὲν ἥρθε ἀκόμα η ὥρα γιὰ νὰ δικαιωθοῦνε οἱ τέτοιαι.

Γύρω ἀπὸ τὴν ἐποχή μας, ποὺ μὲ δλα τὰ φαινομενικὰ δείγματα μιᾶς αὐτοθυσίας, τὴ χαραχηρίζει γενικά, τὸ στενὸ ἐγωστικὸ καὶ συφεροντολογικὸ πνέμα μιᾶς τυραννικῆς κοινωνίας, μαστιγώματα σὰν «Τὸ Ἀσπρὸ καὶ τὸ Μαύρῳ» μὲ οὐδία καὶ ψυχὴ ἀληθινῆς δραματικῆς τέχνης, είναι σημάδια βρασμοῦ, ζωῆς, ποὺ ἀργά η γλήγορα θὰ ἔσπασῃ, δσο κι ἐν τὸ πολὺ κοινό μας, γιὰ τὴν ὥρα, υποδέχηται τὸ ἔργο δίχως ἀντίρρηση κι ἀντιγνωμάτι.

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ

○ ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Ο ἄλλοτε βουλευτὴς καὶ δεινὸς φιλόλογος κ. Ε. Κουλούμβακης ἔτείναξε, σὲ δυὸ σοφά του ἄρθρα στὶς «Αθήναι», τὸ γελοιο Σονηδὸ συγραφέα Στρίμπεργ. Τὸν πῆρε κι αὐτόνε, φαίνεται, δ. κ. προβούλευτής γιὰ Βενιζελικό.

— "Υστερ" ἀπὸ τὴ μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ «Ἀσπρὸν καὶ Μαύρου» δ. κ. Σπύρος Μελᾶς δίκιο είναι νὰ ὀνομαστεῖ πιὰ κ. Σαΐξ—Σπύρος Μελᾶς.

— "Ο ποιητής Αγγελος Σικελιανὸς τυπώνει σὲ καλλιτεχνικὸ βιβλίο τὰ Πολεμικά του τραγούδια. Μερικὰ ἀπ' αὐνά ἔχουν δημοσιευτεῖ καὶ στὸ «Νουμᾶ».

— "Ἄπὸ τὸν ἄλλο μήνα βραίνει καινούριο φιλολογικὸ περιοδικὸ ἀπὸ τὸ συνεργάτη μας Λέοντα Κουκούλα. Στὸ περιοδικὸ τοῦ ὁ Κουκούλας, ποὺ λογαριάζει νὰν τὸ βαφτίσει «Πρὸς τὰ ἐμπρός», θὰ δημοσιεύει, ἀλά «Διόνυσο», μετάφραστες διαλεχτῶν ξένων ἔργων καὶ πρωτότυπη λογοτεχνικὴ ἐργασία

— "Ο φίλος ποιητής Σ. Σκίτης σ' ἔνα πολὺ λογικὸ ἀρθρὸ του στὴν «Ἐφημερίδα» τῆς Τρίτης μᾶς λέει πῶς θὰν τοβίζετο θέμα του στὸ «Τὸ ἀσπρὸ καὶ τὸ μαύρο» ἔνας ἀληθινὸς συγραφέας. Συφιωνοῦμε σὲ ὅλα πέρα μαζὶ του.

— Πολὺ πετυχημένη ιδέα τοῦ Σκίτη νὰ διασκευάσει τοὺς «Πέρσες» τοῦ Αισχύλου σὲ δράμα σύχρονο, μὲ τὸν τίτλο «Οι Βεύλαγαροι». Τὸ δράμα θὰ παιχτεῖ τὸν ἄλλο μῆνα στὸ θέατρο Κυβέλης.

— Κάπιος λογιώτατος ἔγραψε τὶς προάλλες πῶς πρέπει πρῶτα νὰ πάρουμε τὴν Πόλη γιὰ νάποχησουμε καὶ μεῖς ὑστερα φιλολογία δική μας τῆς προκοπῆς. Πῶς μὲ τὴν πάρουμε τὴν Πόλη, οἵτε λόγος νὰ γίνεται 'Ο Θεός νὰ δώσει μοναχὰ νὰ τὴν πάρουμε μιὰν ὡρὶ ἀρχύερα, δσο δηλ. ζεῖ δ λογιώτατος αὐτὸς ποὺ θὰ γίνει ὁ γενάρχης τῆς καινούριας μας φιλολογίας.

— "Ἐνα παράπονο ἔχουμε μὲ τὴν καλὴ μας τὴν «Ἐστία», πῶς δὲ μᾶς δίνει ταχτικά, κάθε μέρα, Ἀναδρομάρη. Ταρθρὰ του, τὰ γιομάτα γνῶση καὶ γιῶσες, φυσιούνται καὶ ἐπρεπε ἡ συλίτσα του νὰ στολίζει κάθε μέρα τὴν πρώτη σελίδα της, σὰ δρυμπίνι ἀστραφτερὸ ποὺ είναι.

— Τὴν ἄλλη βδομάδα παίζεται στὸ θέατρο Κυβέλης ἡ «Ροδόπη» τοῦ Ποριώτη.

— "Υστερ" ἀπὸ τοὺς «Ἀπογόνους» θὰ δημοσιέψουμε ἔνα μεγάλο φιλοσοφικὸ δίγημα τῆς κ. Εἰρήνης Πολ. Δη μητρακοπούλου, τὸν «Ἴδεοπλάστη».

— Γιὰ τὴ «Νευρική» τοῦ κ. Φραγκίσκου Ιωσήπη ίσως γράψουμε λίγα λόγια στὸ ἐρχόμενο φύλλο.

— "Ο συνεργάτης μας κ. Παῦλος Γιαννηλίας μᾶς ἔστειλε ἀπὸ τὴ Βιέννη ἔνα ἄρθρο πολιτικό, «Οι γείτονες τῆς νέας Ἐλλάδας», ποὺ θὰν τὸ τυπάσουμε στὸ ἐρχόμενο φύλλο.

— Άυδ καμαρωμένες μας ἐφημερίδες, τὸ «Σκέπτη» καὶ οἱ «Ἀθῆναι», οηκτήκανε προχτές χυδαῖα καὶ ἄδικα τοῦ Ματσούκα. Δὲν ντρέπουνται! ἔνας ἀθρωπός, ποὺ σκοτώνεται νύχτα μέρα, ὥχι γιὰ νὰ τσεπώνει παράδεις καὶ νὰ καλοπερνάει, μὰ γιὰ νὰ σαρκώσει ἔνα πάναγνο κι δόλιευκο ὄντειρό του, τὸ «Λευκὸ σταυρό», ἐπρεπε νὰνι σεβοστὸς ἀπὸ δλους, κι ἀπὸ τοὺς κομματικοὺς δημοσιογράφους ἀκόμα, κι ὥχι νὰ φαρμακώνεται ἔτοι ἄδικα. Λιπούμαστε γιὰ λογαριασμό τους. Τίποτ' ἄλλο.

Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΚΟΛΩΝΙΑ ΣΤΟ «ΚΡΟΝΙΟΝ»

«Ἀντιωρόσσωσις τοῦ «Νουμᾶ» στὴ Σαζονίκην

δ. κ. Π Θ ΠΑΥΛΙΔΗΣ

C/O The American Tobacco Co

ΤΟ ΕΓΚΑΗΜΑ ΚΑΙ Η ΤΙΜΩΡΙΑ

Πουλιέται στὰ γραφεῖα μας τέσσερις δραχμὲς (στὸ ἐξωτερικὸ στέλνεται μὲ δρ. 4,50 «ΤΟ ΕΓΚΑΗΜΑ ΚΑΙ Η ΤΙΜΩΡΙΑ» τοῦ Δοστογιέφσκη, μεταφρασμένο ὑπέροχα στὴ δημοτικὴ ἀπὸ τὸν κ. Στέλιο Χαριτάκη. Τὸ βιβλίο είναι σὲ δυὸ τόμους σελ. 763, καὶ ἔχει τυπωθεῖ στὰ Χανιά.